

پداگوژی برد هوشمند

نویسنده اول

دانشجوی دکتری مدیریت آموزشی، گروه علوم تربیتی، دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی، دانشگاه شهید بهشتی، تهران، ایران. e_azarshab@sbu.ac.ir

چکیده

انتظار می‌رود معلمان از فناوری استفاده کرده و عملکرد آموزشی خود را بهبود بخشند. اما اگر معلمان به درستی در مورد نحوه استفاده از فناوری آموزش ندیده باشند، به احتمال زیاد مزایای استفاده از فناوری‌ها را از دست خواهند داد. بنابراین، ادغام فناوری در مورد چیزی فراتر از فناوری است و به معلمان پیشرو در اجرای پداگوژی نیاز دارد که راهبردهای یادگیری قرن بیست و یکم را تقویت کرده و منجر به افزایش موفقیت دانش آموزان شوند. در حال حاضر، برد هوشمند به عنوان محبوب‌ترین وسیله فناورانه آموزشی در کلاس‌های درس و یک ابزار آموزشی بسیار تعاملی و مهم در تقویت یادگیری عمیق در محیط یادگیری در نظر گرفته می‌شود. همچنین با توجه به تعامل گسترده برد هوشمند؛ ضروری است که به پداگوژی استفاده از آن به ویژه در ارتباط با شیوه‌های استفاده معلمان، مدیران و دانش آموزان بیشتر پرداخته شود.

مقدمه

فناوری برد هوشمند در سال ۱۹۹۱ توسط دیوید مارتین و نانسی نولتون توسعه یافت و در همان دوره در کلاس‌های درس، پیاده‌سازی و مورد استفاده قرار گرفت [۱]. ساد [۲] بیان کرد که SBTها به عنوان برد سفید تعاملی نیز شناخته می‌شوند. SB دانش آموزان را برای یادگیری و کشف ایده‌های جدید توانمند می‌کند [۳]. همچنین، دانش آموزان را هیجان‌زده و مشتاق یادگیری می‌کند [۳]. از ویژگی‌های قابل توجه SB می‌توان به نمایش تصاویر و اشیاء روی برد اشاره کرد که این امکان را برای کاربران فراهم می‌کند تا تصاویر و فعالیت‌های مختلف را با استفاده از مکانیزم صفحه لمسی مانور دهند [۴].

SB محتوا را برای تعداد زیادی از دانش آموزان، قابل مشاهده و در دسترس قرار دهد و در عین حال معلمان می‌توانند متن‌ها را به راحتی گنجانده و بین آنها جابه‌جا شوند [۵]. علاوه بر این، ماهیت تعاملی SB باعث می‌شود چندین دانش آموز بتوانند به طور همزمان از برد استفاده کنند و یا معلمان می‌توانند وب سایت‌هایی را مطالعه کنند که می‌توانند برای کمک به آنها در تقویت درس‌ها استفاده کنند [۴]. به گفته پورسیا و [۶]، دلیل ادغام SBT در مدارس، به حداکثر رساندن اثربخشی رویکردهای پداگوژیکی و نحوه یادگیری دانش آموزان و تعیین مسیر برای بهبود عملکرد است. و به دلیل همین ویژگی‌های قابل توجه SB، معلمان می‌توانند یک درس غنی از رسانه ارائه دهند [۶].

یافته‌ها

SB به علت همه‌کاره بودن به عنوان "فناوری پیشرو" در آموزش نامیده می‌شود [۱]. SB سودمندتر از کامپیوترها تلقی می‌شود. زیرا کامپیوترها برای استفاده به شکل تنهایی ساخته شده‌اند، در حالی که SBها برای یادگیری همیارانه و کلاس غنی توسعه داده شده‌اند [۷]. SBTها تعامل را در کلاس درس ترویج می‌کنند و دانش آموزان را در طول تدریس درگیر می‌کنند [۶]. مهمتر از همه، این امکان را برای معلمان فراهم می‌کند که به فراگیران در هر سبکی دسترسی پیدا کنند [۸]. به گفته ریاض [۱]، استفاده از SB به معلمان این امکان را می‌دهد که به راحتی، نگرش و رشد دانش آموزان را ارزیابی کنند.

کوچک و گلچو [۹] معتقد بودند که گنجاندن SBTها در فرآیند یاددهی و یادگیری، کیفیت آموزش و یادگیری را بهبود می‌بخشد و دانش آموزان می‌توانند در فضایی لذت بخش، الهام بخش و جالب یاد بگیرند. گنجاندن SBT تأثیر قدرتمندی در کلاس درس است و از رویکرد دانش آموز محور پشتیبانی می‌کند. تحقیقات نشان داده است که وقتی SBTها استفاده نمی‌شوند، معلمان از رویکرد سبک سخنرانی استفاده می‌کنند که منجر به یکنواختی و مشارکت کمتر دانش آموز می‌شود [۱۰].

نتیجه‌گیری

SB یک ابزار دیجیتال با قابلیت‌های خارق‌العاده است که جایگزین ابزارهای سنتی آموزش شده و برای ایجاد یک محیط یادگیری دیجیتالی پیشرفته‌تر ضروری است. با استفاده از SB معلمان می‌توانند شیوه‌های تدریس مختلف را ترکیب کرده و با تطبیق پذیری بیشتری تدریس کنند. بنابراین روش تدریس معلمان را بهبود می‌بخشد. علاوه بر این، برای دانش آموزان با سبک‌های مختلف یادگیری و همچنین دانش آموزان با ناتوانی‌های یادگیری موثر است. در نهایت SB تعامل را تقویت می‌کند، دانش آموز را با انگیزه و درگیر نگه می‌دارد، یادگیری را سرگرم کننده می‌کند و در نتیجه یادگیری دانش آموز را افزایش می‌دهد. ادبیات نشان می‌دهد که برای اینکه SB به طور موثر و کافی در کلاس درس برای تقویت یادگیری دانش آموزان استفاده شود، مدیران باید در استفاده از فناوری مهارت داشته و اطمینان حاصل کنند که معلمان آموزش دیده و حمایت می‌شوند، سیاست‌ها و استراتژی‌هایی را برای اطمینان از استفاده مستمر و مناسب از فناوری در کلاس اجرا می‌کنند.

منابع

Riaz S. A review on the role of smart board technology in education. VFAST Transactions on Education and Social Sciences. 2018;15(2):20-30.